

Rukouksen arvostaminen

Olimme kokoontuneet Avunannon temppeliin¹ ja kuuntelimme tarkkaavaisesti ministeri Clarencion selityksiä rukouksen ylevyydestä.

”Jokainen toive”, hän sanoi vakuuttavasti, ”on voiman alkulähde. Kasvi, joka kohoaa ylöspäin ja muuntaa oman energiansa elämää ravitsevaksi hedelmäksi, on lisääntymistä kaipaava olento...”

”Jokaisella anomuksen tekijällä on kuitenkin oltava joku, joka kuulee sitä”, keskeytti eräs henkitovereista. ”Kuka voisi mahdollisesti vastata kasvin sanattomaan pyyntöön?”

Arvostettu ohjaajamme vastasi rauhallisesti:

”Taivaallisen Isämme edustajana Laki ilmenee kaikessa ja jokaisessa. Se ilmenee kaikkien niiden edustajien kautta, jotka sitä palvelevat. Tässä erityisessä tapauksessa se on aurinko, joka ravitsee kasvia ja antaa sille tarvitsemansa tavoitteidensa saavuttamiseksi.”

Painottaen ääntään merkityksellisesti hän jatkoi:

”Jumalan nimessä luontokappaleet vastaavat niin paljon kuin on mahdollista toisten luontokappaleiden tarpeisiin. Aivan kuten sähköllä on muuntajat, jotta sen voimaa voidaan käyttää asianmukaisesti, niin myös jokaisella maailmankaikkeuden alueella on siunauksen, avunannon ja valistuksen muuntajat. Elämän pääasiallinen virta on lähtöisin Kaikkivaltiaasta ja se virtaa alaspäin muuntuen äärettömillä tavoilla, kirkkaimmasta valosta täydelliseen pimeyteen ja päinvastoin. Luojan henkäys virtaa lukemattomien olentojen läpi kaikenlaisissa vaiston sävyissä, älykkyydessä, vaikuttimissa, inhimillisyydessä ja enkelimäisyydessä. Nämä olennot muuntavat jumalallista energiaa oman ympäristönsä kehitystason mukaisesti. Jokainen elämän sfääri on ääriään myöten täynnä miljoonia olentoja... Polku henkiseen nousuun on kuin Jaakobin visioimat tikkaat, jotka lähtivät maasta ja ulottuivat taivaaseen...

Olkoon rukouksen ilmaisumuoto mikä tahansa, on se toimintaa, joka saa aikaan sitä vastaavan reaktion. Rukouksen luonteesta ja tarkoituksesta riippuen se joko leijuu sillä alueella, jonne se oli suunnattu tai nousee määrättyihin korkeuksiin saadakseen välittömän tai myöhäisemmän vastauksen. Latteat toiveet täyttyvät lähellä sitä sfääriä, josta ne ovat lähtöisin. Vähän jaloimpia ilmaisuja avustavat sielut, jotka ovat jo ylevöityneet ja ne ajatukset sekä anomukset, joilla on syvälinen ikuisuuden merkitys, kohoavat korkeuksiin...”

Jalomielinen opettajamme keskeytti hetkeksi, kuin antaakseen meille aikaa pohtia ja sitten hän jatkoi:

---

¹ Henkikirjailijan kaupungissa, Nossos Larissa oleva instituutti. – Henkikirjailijan huomautus.

”Jokaiselle rukoukselle, kuten myös kaikelle muullekin voimakkaalle säteilylle on ominaista tietty taajuusteho ja meitä kaikkia ympäröivät älykkyydet, joilla on kyky virittäytyä vetoomuksemme taajuuden mukaiselle vastaanottoasemalle. Tiedämme myös, että kosmisen loiston äärettömissä maailmoissa maanpäällinen ihmiskunta koostuu eri ikäisistä ja eri tilanteissa olevista Jumalan luomuksista... Myös henkimaailmassa meillä on velvollisuus ottaa huomioon perinnöllisyyden periaatteet. Jokainen omatunto kehittäessään ja pyhittäessään itseään, jalostaa itsessään vähitellen Taivaallisen Isän ominaisuuksia ja harmonisoituu Lain kanssa. Mitä suurempi tällaisten ominaisuuksien osuus hengellä on, sitä suurempi on hänen mahdollisuutensa toimia yhteistyössä Jumalallisen suunnitelman toteuttamiseksi; sekä vastata elämän vaatimukseen Jumalan nimissä, Hänen, joka on luonut meidät jokaisen äärettömään rakkauteen ja päättymättömään viisauteen.”

Veli Hilario rikkoi hiljaisuuden, jonka aikana me olimme pohtineet ministerin sanoja ja kysyi:

”Miten meidän tulisi tulkita tätä tietoa, kun olemme vastatusten pahuuden kanssa? Voiko henkilö, joka haluaa tehdä rikoksen myös käyttää eräänlaista rukousta?”

”Pidättäytykäämme ’rukous’ sanan käyttämisestä, kun olemme tekemisissä tasapainottomuuden kanssa”, totesi Clencio ystävällisesti. ”Käyttäkäämme hyödyntämistä sen sijaan. Milloin ikinä joku ravitsee haluaan tehdä väärin, hän kutsuu esiin alemman tason voimia ja laittaa liikkeelle voimavaroja, joista häntä tullaan pitämään vastuullisena. Me alennamme usein mieleemme valitettavien impulssien avulla raivokkaisuun vihan tai moraalittomuuden värähtelyihin. Tuollaisessa tilassa on helppo pudota rikoksen likaiseen kaivoon, jonka pohjalla olemme välittömästi yhdistettyinä sellaisiin mieliin, jotka ovat juuttuneet välinpitämättömyyteen. Heihin, jotka ovat alhaisen ihannonin työkaluja ja joille meistä tulee onnettomia pimeyden leikkikaluja. Kaikki pyrkimyksemme, joko hyvät tai pahat, laittavat energioita liikkeelle ja juuri tuosta syystä olemme vastuussa niiden suuntauksesta. Analysoikaamme tarkasti polkumme varrella tekemiämme valintoja, kun olemme tekemisissä minkä tahansa ongelman tai tilanteen kanssa, sillä ajatuksemme purjehtivat edellämme houkutellakseen ja muotoillakseen ne tarkoituksemme mukaisiksi. Kaikilla olemassaolon alueilla elämä antaa meille sen mitä olemme pyytäneet ja meistä tulee velallisia sen mukaisesti, mitä olemme vastaanottaneet.”

Ministeri hymyili hyväntahtoisesti ja huomautti:

”Voimme kuitenkin olla varmoja siitä, että pahuus on aina kietoutunut itseensä ja pitää väliaikaisesti kiinni heistä, jotka ovat sen luoneet. Pahuus on kuin jonkinlainen lyhyt- tai pitkäaikainen kasvain, joka lopulta liukenee äärettömään hyvään samalla kun siihen liittyneet ja sulautuneet älykkyydet uudistavat oppejansa ja hellyyttänsä. Jumala hyväksyy epäharmonian, jotta sitä ylläpitävä henki pystyisi

moraalisesti sopeuttamaan itseään sen kautta - koska pahuus reagoi pahuuteen. Tämä auttaa pahuuden harjoittajia ymmärtämään Lain järkkymätöntä perustaa, hyvyyttä ja hyvän kuolemattomuutta. Me kaikki olemme omien luomuksiemme aikaansaajia ja samanaikaisesti olemme myös niiden epäonnisia orjia tai onnellisia suojatteja. Pyytäkäämme ja vastaanottakaamme, mutta pitäkäämme mielessämme, että meidän on maksettava kaikesta minkä saamme. Vastuullisuus on Jumalallinen peruseriaate - luonnonlaki, jota kukaan ei voi paeta.”

Juuri silloin nuori, rauhallisen tuntuinen nainen tuli huoneeseen, kääntyi ohjaajamme puoleen ja sanoi hiukan levottomana:

”Veli Clarencio, eräs henkilöstöön kuuluva oppilaamme vaatii apuasi. Hän on sinun alaisesi ja tekemisissä jälleensyntymän kanssa.”

”Onko kysymyksessä kiireinen henkilökohtainen pyyntö?” kysyi ministeri huomaavaisesti.

”Kysymyksessä on huolestuttava asia, joka koskee suuntaansa muuttanutta rukousta.”

Arvostettu ohjaajamme pyysi meitä lähtemään kanssaan ja me seurasimme häntä tarkkaavaisina.